

וְשָׁמֵן לֹא אַעֲדִי מִקְרִבְנֵיהָ לְעֹלָמִין, בַּר מִמִּנְחַת
קִנְאוֹת דְּכֹתִיב, (במדבר ה) לֹא יִצוֹק עָלָיו
שָׁמֵן וְגו'. דְּהָא הֵכָא לֹא בַעֲיָא רַחֲמֵי, דְּהָא
כֹּלָא דִּינָא, דְּכֹתִיב, (במדבר ה) וְצָבְתָהּ בִּטְנָה
וְנִפְלָה יִרְכָה. וְכֹתִיב (במדבר ה) יִתֵּן יְיָ וְגו', וְעַל
דָּא וְזֹאת תּוֹרַת זִבְחַת הַשְּׁלָמִים אִם עַל תּוֹדָה
יִקְרִיבֶנּוּ.

רַבִּי חֲזַקְיָה הָוָה יִתִּיב קְמִיָּה דְּרַבִּי יִצְחָק, קָמוּ
יִצְחָק. קָמוּ בַחֲצוֹת הַלַּיְלָה לְלִמּוּד
תּוֹרָה. פִּתַּח רַבִּי יִצְחָק
וְאָמַר, (תהלים קלד) הִנֵּה בָּרַכּוּ אֶת
ה' כָּל עַבְדֵי ה' וְגו'. הַפְּסוּק הָזֶה
הָרִי פִּרְשׁוּהוּ הַחֲבָרִים וְהָרִי
נִתְבָּאָר, אָבֵל הַשִּׁבְחַת הָזֶה הוּא שֶׁל
כָּל בְּנֵי הָאָמוּנָה, וּמִי הֵם בְּנֵי
הָאָמוּנָה? אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים
בַּתּוֹרָה וְיוֹדְעִים לִיַּחַד אֶת הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ כְּרַאוּי. וְהַשִּׁבְחַת שֶׁל אוֹתָם
בְּנֵי הָאָמוּנָה, אוֹתָם שְׁעוּמְדִים
בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה
וְנִדְבָקִים בַּכְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחַת
אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדַבְרֵי
תּוֹרָה.

בֵּא רָאָה, בְּשַׁעֲרֵי שְׂאֲדָם קָם
בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה
וְרוּחַ צְפוֹן מִתְעוֹרְרַת בַּחֲצוֹת
הַלַּיְלָה, אוֹתָהּ אֵילַת עוֹמְדַת
וּמְשַׁבַּחַת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
וּבְשַׁעֲרֵי שְׂהִיא עוֹמְדַת, פְּמָה
אֲלָפִים וּכְמָה רַבּוּת עוֹמְדִים
עִמָּה בַּמְקוֹמָם, וְכֹלָם מִתְחִילִים
לְשִׁבְחַת אֶת הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ.

אוֹתוֹ מִי שְׂזָכָה וְקָם בַּחֲצוֹת
הַלַּיְלָה לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁיב לוֹ, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְוֵה, שְׁפָתוֹב (שירח) הַיּוֹשֵׁבֶת
בַּגְּנָיִם חֲבָרִים מְקַשֵּׁיבִים לְקוֹלָךְ
הַשְּׁמִיעֵנִי. וְכֹל אוֹתָם אוּכְלוּסִים
שֶׁל מַעֲלָה וְכֹל בְּנֵי הַתְּשַׁבַּחַת
שְׁמוֹזְמָרִים לְרַבּוּנָם, כְּלָם שׁוֹכְכִים

וְאָמְרֵי, (תהלים קלד) הִנֵּה בָּרַכּוּ

רַבִּי חֲזַקְיָה הָוָה יִתִּיב קְמִיָּה דְּרַבִּי יִצְחָק, קָמוּ
בַּפְּלָגוֹת לַיְלִיא לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא. פִּתַּח
רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (תהלים קלד) הִנֵּה בָּרַכּוּ אֶת יְיָ
כָּל עַבְדֵי יְיָ וְגו', הָאִי קָרָא הָא אוּקְמוּהָ
חֲבָרִיא, וְהָא אֲתָמַר. אָבֵל הָאִי שְׁבַחָא הוּא
דְּכָל אֵינוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא. וּמֵאֵן אֵינוֹן בְּנֵי
מְהִימְנוּתָא. אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא,
וְיַדְעִין לִיַּחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא פְּדָקָא יֵאוּת.
וְשְׁבַחָא דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, אֵינוֹן דְּקִימִין
בַּפְּלָגוֹ לַיְלִיא לְמַלְעֵי (דף י"ג ע"א) בְּאוּרִייתָא
וּמִתְדַבְּקֵי בָּהּ בַּכְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, לְשִׁבְחָא לִיהָ
לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמִילֵי דְּאוּרִייתָא.

הָא חֲזִי, בְּשַׁעֲרֵי דְּבַר נֶשׁ קָם בַּפְּלָגוֹת לַיְלִיא
לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא, וְרוּחַ צְפוֹן אֲתָעַר
בַּפְּלָגוֹת לַיְלִיא, הֵהִיא אֵילָתָא קְיִימָא וּמְשַׁבַּחָא
לִיהָ לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְשַׁעֲרֵי דְּהִיא
קְיִימָא, פְּמָה אֶלְף, וּכְמָה רַבּוּן, קְיִימִין עִמָּה
בְּקִיּוּמִיָּהּ, וְכֹלָהּ שְׁאָרָן לְשִׁבְחָא לְמַלְכָּא
קְדִישָׁא.

הָהוּא מֵאֵן דְּזָכִי וְקָם בַּפְּלָגוֹת לַיְלִיא לְמַלְעֵי
בְּאוּרִייתָא, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲצִית לִיהָ,
פְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, דְּכֹתִיב, (שיר השירים ח) הַיּוֹשֵׁבֶת
בַּגְּנָיִם חֲבָרִים מְקַשֵּׁיבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי. וְכֹל
אֵינוֹן אוּכְלוּסִין לְעֵילָא, וְכֹל בְּנֵי תוֹשְׁבַחָתָא
דְּמִזְמָרִין לְמֵאֲרִיהוֹן, פְּלָהּ מִשְׁתַּכְּכֵי בְּגִין
תוֹשְׁבַחָתָא דְּאֵינוֹן דְּלַעוּ בְּאוּרִייתָא, וּמְכַרְזֵי

את יי' כל עבדי יי'. אתון ברכו את יי'. אתון שפחו למלפא קדישא אתון אעטרו ליה למלפא.

וההיא איילתא מתעטרא ביה בההוא בר נש, וקמת קמי מלפא, ואמרת חמי במאי ברא אתינא לקמך, במאי ברא אתערנא לגבך, ומאן אינון דשבחא פלא דלהון קמי מלפא. הדר ואמר, העומדים בבית יי' בלילות. אלין אקרון עבדי יי', אלין אתחזון לברכא למלפא. וברכתא דלהון ברכתא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קלד) שאו ידיכם קדש וברכו את יי' וגו'. אתון אתחזון דמלפא קדישא תברך על ידייכו וברכתא דעל ידייכו ברכתא היא. שאו ידיכם קדש. מהו קדש. אתר עלאה, דמבועא דנחלא עמיקא נפיק מגיה. דכתיב, ונהר יוצא מעדן להשקות. ועדן הוא דאקרי קדש עלאה, בגין פך שאו ידיכם קדש. ובר נש דעביד פן, וזכי להאי, מאי קא מכרזי עליה. יברכך יי' מציון, את תברך לקודשא בריך הוא, מאתר דאקרי קדש עלאה. והוא יברך לך מאתר דאקרי ציון, דאת ומטרוניתא תתברכון פחדא.

במה דזווגא דלכון הוה כחדא לשבחא למלפא. פך מההוא אתר דמתברכא כנסת ישראל, מההוא אתר יזמין לך ברכאן, הדא הוא דכתיב יברכך יי' מציון וראה בטוב ירושלים. מאן הוא טוב ירושלים. אינון ברכאן דנפקא לה ממלפא, על ידי דההוא דרגא קדישא דצדיק. ועל דא, יברכך יי' מציון וראה בטוב ירושלים, וכלא חד מלה.

וראה בנים לבניך וגו', וראה בנים לבניך וראה בנים לבניך וגו'. וראה בנים לבניך - יפה, מה זה שלום על ישראל? מה צריך פאן על

בשכיל התשפחת של אותם שעסקו בתורה, ומכריזים ואומרים: (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'. אתם ברכו את ה', אתם שפחו את המלך הקדוש, אתם עטרו את המלך. ואותה האילת מתעטרת באותו אדם, ועומדת לפני המלך ואומרת: ראה באיזה בן באתי לפניך, באיזה בן התעוררתי אליך. ומי הם שהשבח פלו שלהם לפני המלך? וחוזר ואומר, העומדים בבית ה' בלילות, אלו נקראים עבדי ה', אלו ראויים לברך את המלך, וברכתם ברכה, זהו שפתיב (ש) שאו ידיכם קדש וברכו את ה' וגו'. אתם ראויים שהמלך הקדוש יתברך על ידיכם, והברכה שעל ידיכם ברכה היא.

שאו ידיכם קדש. מהו קדש? המקום העליון שמעין הנחל העמק יוצא ממנו, שפתיב ונהר יצא מעדן להשקות. ועדן הוא שנקרא קדש עליון, משום פך שאו ידיכם קדש. ואדם שעושה פן וזוכה לזה, מה מכריזים עליו? יברכך ה' מציון, אתה תברך את הקדוש ברוך הוא ממקום שנקרא קדש עליון, והוא יברך אותך ממקום שנקרא ציון, שאתה והגבירה תתברכו כאחד.

כמו שהזווג שלכם היה כאחד לשבח את המלך, פך מאותו מקום שמתברכת כנסת ישראל, מאותו מקום יזמין לך ברכות. זהו שפתיב יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים. מי הוא טוב ירושלים? אותן ברכות שיוצאות לה מהמלך על ידי אותה דרגת צדיק הקדושה. ועל פן, יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים, והכל דבר אחד. וראה בנים לבניך וגו'. וראה בנים לבניך - יפה, מה זה שלום על ישראל? מה צריך פאן על